

Sverigedemokraterna

En kritisk diskursanalys av hur media framställer
Sverigedemokraterna

Abstract

In 2010, for the first time in the history of Sweden, a party with a racist and nazi past got elected to the Swedish parliament. The media tried to stop this by not giving the party any media exposure during the election in 2010, but that didn't stop the Swedish democrats from getting elected. Now the Swedish democrats have been in the parliament for almost four years.

The purpose of this essay is to analyze how two of the biggest news media in Sweden, Aftonbladet and Dagens Nyheter portraits the Swedish Democrats now when they are a part of the Swedish parliament and which discourses the media presents about the party. This is done by using Norman Faircloughs critical discourse analysis. The result of this study concludes that the media in Sweden portraits the Swedish Democrats as a negative phenomena that doesn't belong in the Swedish parliament due to the party's extreme and racist values.

Nyckelord: Sverigedemokraterna, diskurs, kritisk diskursanalys, media, politik
Antal ord: 7497

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.2 Syfte	2
1.3 Frågeställning.....	2
1.4 Disposition	2
2. Tidigare forskning	3
2.1 Sverigedemokraterna och media	3
2. Bakgrund	5
3. Teoretisk och begreppslig referensram	7
3.1 Populism	7
3.2 Radikal högerpopulism	8
3.3 Massmedia och politik	9
3.4 Vad är en diskurs?.....	10
3.5 Kritisk diskursanalys.....	10
4. Metod	12
4.1 Avgränsning, material och urval.....	12
4.2 Tillvägagångsätt.....	12
4.3 Problem med metoden	13
5. Resultat och analys	14
5.1 Jimmie Åkesson och Sverigedemokraterna är inte som alla andra.....	14
5.2 Oseriösa, okunniga och oeniga	16
5.3 Sverigedemokraterna och extremhögern i Europa.....	17
5.4 Sverigedemokraterna har inte förändrats	19
6. Slutsatser	21
7. Förslag på vidare forskning	22
Referenser	23

1. Inledning

År 2010 skedde något i svensk politik som många hade svårt att acceptera och förstå, Sverigedemokraterna valdes in till riksdagen och Sverige fick för första gången i historien ett riksdagsparti som har ett förflutet i rasistiska och nazistiska organisationer. Under valet 2010 tog svensk media starkt avstånd från Sverigedemokraterna i hopp om att svenska folket inte skulle rösta på de om de inte fick medial uppmärksamhet. TV4 vägrade att visa Sverigedemokraternas valkampanj som handlade om hur en grupp kvinnor i burka tävlade mot en äldre kvinna i rullator med att nå ”pensionsbromsen” eller ”invandringsbromsen” (Dagens Nyheter 2010-08-27). Budskapet med reklamfilmen var tydligt, invandringen kostar staten pengar som skulle kunna användas till att höja pensionerna. Aftonbladet följde TV4:s fotspår och stoppade alla valannonser från partiet. Likaså gjorde SVT som valde att stängde ute Sverigedemokraterna från slutdebatten inför valet 2010 (Aftonbladet 2010-09-17).

Men trots det fick Sverigedemokraterna 5,7 % i riksdagsvalet och säkrade sig en plats bland de övriga riksdagspartierna i 4 år framöver. Medierna var chockade över att deras taktik att stänga ute Sverigedemokraterna inte hade fungerat. De svenska politikerna var i lika stor chock men agerade snabbt oavsett partitillhörighet och meddelade folket att de inte på några villkor skulle samarbeta med Sverigedemokraterna och låta dem få inflytande i riksdagen. Budskapet var tydligt, Sverigedemokraterna var inte välkomna i riksdagen. Media i sin tur kunde inte längre ta avstånd från Sverigedemokraterna på samma sätt som de tidigare gjort eftersom Sverigedemokraterna nu blev ett riksdagsparti.

Snart har det gått 4 år sedan Sverigedemokraterna kom med i riksdagen och partiet börjar bli ett allt mer etablerat riksdagsparti som ständigt tävlar med Miljöpartiet om vilket parti som är Sveriges största efter Moderaterna och Socialdemokraterna. Jimmie Åkesson har gjort allt i sin makt för att snygga till partiet och tvätta bort dess rasistiska och nazistiska förflutna. Partiet driver i dagsläget en politik som de kallar socialkonservativ med nationalistisk utgångspunkt (Sverigedemokraterna 2014). Men många forskare som bland annat Jens Rydgren hävdar att Sverigedemokraterna är ett radikalt högerpopulistiskt parti (Rydgren 2010).

Media i Sverige har en skyldighet att granska och rapportera om alla makthavare på ett rättvist sätt så att människors själva ska kunna bilda sina egna uppfattningar om olika samhällsfrågor (Nord & Strömbeck 2009:12). Men framställs Sverigedemokraterna som alla andra partier? Eftersom media har så pass stort inflytande i dagens samhälle vill jag undersöka hur media framställer Sverigedemokraterna. Rapporteras det om Sverigedemokraterna som om de vore vilket som helst parti eller finns det en särskild bild som media konstruerar om Sverigedemokraterna?

1.2 Syfte

Syftet med den här uppsatsen är att utifrån en kritisk diskursanalys undersöka hur Sverigedemokraterna framställs i två av Sveriges största dags- och kvällstidningar: Aftonbladet och Dagens Nyheter.

1.3 Frågeställning

Hur har Sverigedemokraterna framställts i utvalda nyhetsartiklar?
Vilka diskurser om Sverigedemokraterna går att utläsa av artiklarna?
Har den negativa framställningen av partiet förändrats sedan partiet kom med i riksdagen?

1.4 Disposition

Uppsatsen inleds med tidigare forskning där jag presenterar hur media har framställt Sverigedemokraterna innan de kom med i riksdagen. Detta görs för att ge läsaren en uppfattning om det ämnesområde jag kommer ägna mig åt i uppsatsen. Efter det presenteras en kortfattad bakgrund om Sverigedemokraterna för att ge läsaren en bild av hur partiet bildades och utvecklades till det parti det är idag. Därefter redogör jag för uppsatsens teoretiska och begreppsliga referensram där jag tar upp begreppet radikal högerpopulism, massmedias roll i samhället och begreppet diskurs samt den kritiska diskursanalysen som jag valt att använda mig av. I metodavsnittet som kommer efter, redogör jag för hur jag har gått tillväga när jag använt mig av den kritiska diskursanalysen samt vilket material jag har använt och hur uppsatsen har avgränsats. Därefter presenterats uppsatsens resultat och analys. Slutligen så redogör jag för de slutsatser jag har kommit fram till i min studie och ger förslag på vidare forskning.

2. Tidigare forskning

Till en början med var det svårt att hitta tidigare forskning som gjorts om hur media framställer Sverigedemokraterna och vilka diskurser som finns om partiet. Det jag hittade handlade uteslutande om hur Sverigedemokraterna själv uppfattar att media framställer dem. Men det materialet valde jag bort då det inte kan hjälpa mig att besvara min frågeställning. Slutligen så hittade jag två kandidatuppsatser som handlar om hur media framställer Sverigedemokraterna. Jag vill redan nu påpeka att jag har tagit inspiration av dessa två uppsatser men jag har använt mig av en annan tidsperiod för min studie samt andra artiklar vilket gör att det inte finns en risk för att min uppsats blir likadan som deras. Jag har även medvetet valt att utförligt skriva om vilken tidsperiod dessa två uppsatser har genomförts samt vilka tidningar som har använts vid analysen så att läsare tydligt kan se att jag har gjort en egen och självständig studie.

2.1 Sverigedemokraterna och media

I uppsatsen *Sverigedemokraterna – vägen till riksdagen via tidningsmedierna* (2010) undersökte Camilla Landin hur journalister framställer Sverigedemokraterna i Sveriges två största dagstidningar: Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter samt i Sveriges två största kvällstidningar: Aftonbladet och Expressen. I undersökningen fokuserade Landin på hur partiet framställts, vilka diskurser som går att utläsa av artiklarna samt om framställningen av Sverigedemokraterna har förändrats i takt med deras popularitet och framgång. Hon fokuserade på åren 2002, 2006 och 2010 och analyserade huruvida partiet har fått publicitet i media eller inte, partiets politiska agenda och misstag samt typiska städer som blir uttalade som Sverigedemokraternas ”fästen” i media.

Landin kommer fram till att artiklarna om Sverigedemokraterna år 2002 tenderade att fokusera på Sverigedemokraternas nazistiska och rasistiska förflutna. 2006 handlar artiklarna istället om hur partiet har misslyckats med att fylla de mandat de fått tilldelade i olika kommuner. Under 2006 fokuserar även medierna på hur Jimmie Åkesson försöker driva en ny politik och göra partiet mer ”rumsrent” genom att rensa bort politiker inom partiet med extrema åsikter. 2010 blir partiet invalt till riksdagen och politikerna och experterna hävdar att det är ytterst viktigt att inte glömma bort Sverigedemokraternas historiska koppling till nazismen och rasismen medan artiklarna som publiceras detta år inte berör detta tema på samma sätt som de gjorde under 2002.

Landin hävdar att medierna inte har gett en allsidig bild av Sverigedemokraterna men däremot en sanningsenlig bild. Den allsidiga bilden av Sverigedemokraterna har reducerats av övriga politiker i riksdagen oavsett partitillhörighet och experters känslomässiga och personliga misstycke mot partiet.

I undersökningen kommer hon även hon till att Sverigedemokraterna har konstruerats som ett negativt fenomen vare sig det gäller deras politiska agenda, att möta Sverigedemokraterna i debatt eller typiska Sverigedemokratiska fästen. (Landin 2010).

Maria Eriksson och Johanna Strömberg har gjort en liknande studie som Landin. I uppsatsen *Sverigedemokraterna -en kritisk diskursanalys av medias framställning av partiet* (2010) undersöker Eriksson och Strömberg hur Aftonbladet, Expressen, Dagens Nyheter och Svenskadagbladet framställer Sverigedemokraterna under perioden 19 september 2009 till 13 september 2010 och vilka diskurser som går att utläsa av nyhetsartiklar under denna period. Eriksson och Strömberg kommer precis som Landin fram till att Sverigedemokraterna framställs som ett negativt fenomen. Partiet framställs som ett stort hot i svenskpolitik och partiets kandidater och medlemmar framställs som okunniga och opålitliga. De kommer även fram till att media gärna vill skriva artiklar som kopplar Sverigedemokraterna med främlingsfientliga och rasistiska uttalanden (Eriksson & Strömberg 2010).

2. Bakgrund

Anna-Lena Lodenius är en svensk författare och journalist som har ägnat mer än 20 år att studera politiskt våld och främlingsfientlighet. Hon har skrivit flera böcker om Sverigedemokraterna och partiets utveckling. Lodenius har tillsammans med Mats Wingborg bland annat skrivit boken *Slaget om Svenskheten* (2009) och medverkat i böcker som *Extrem Högern* (1991), *Högerpopulismen - en antologi om Sverigedemokraterna* (2009). Under de år som Lodenius har följt Sverigedemokraterna hävdar hon att Sverigedemokraterna är ett parti som på få år har förändrats väldigt mycket från att det grundades till idag, åtminstone på ytan. Sverigedemokraterna har sedan de kom med i riksdagen varit väldigt måna att presentera sig som ett respektabelt och demokratiskt parti och försökt att tvätta bort sitt extrema förflutna (Lodenius 2009: 13).

Sverigedemokraterna har sina rötter i den rasistiska organisation Bevara Sverige Svenskt (BSS) som bildades 1979 av en grupp män från olika nazistiska och fascistiska organisationer. BSS drev en politik mot det mångkulturella samhället och i ett flygblad från 1979 skrev organisationen:

”För varje år blir svenskarna allt färre. Om fyra år finns inget svenskarnas Sverige. Invandrarna och deras ättlingar har totalt ockuperat Sverige. Med kanske en turk som diktator och en neger som utrikesminister. Folket blir då ett chokladbrunt blandfolk som inte talar svenska utan olika språk huller om buller.” (Lodenius 2009:14)

1985 gick BSS ihop med ett annat främlingsfientligt parti, Framstegspartiet och bildade Sverigepartiet som drev en politik mot det mångkulturella samhället. Sverigepartiet lyckades aldrig nå en politisk framgång men medlemmar från Sverigepartiet hade fortfarande en ambition om att skapa ett parti som skulle driva en främlingsfientlig politik och 1988 skapades Sverigedemokraterna (Lodenius 2009: 15).

1989 valdes Sverigedemokraternas första partistyrelse och på den tiden hade partiet ett systems som liknade Miljöpartiets med två ledare som företrädde partiet. Den första som fick leda partiet ensam var Anders Klarström som var en före detta nazist som hade dömts för misshandel (Jakobsson 2010: 82). Det nya partiet Sverigedemokraterna skiljde sig inte så mycket från Sverigepartiet fortfarande präglades partiet av män i nazistuniformer med rasistiska åsikter (Lodenius 2009: 15).

1995 avlöstes Klarström av Mikael Jansson och först nu kunde man se det som skulle bli dagens Sverigedemokraterna. Jansson var en före detta centerpartist och ville skapa ett ”seriöst” riksdagsparti av Sverigedemokraterna. Jansson hade en vision om att snygga till partiets image för att inte stöta bort potentiella väljare

som absolut inte kunde tänkte sig att rösta på ett parti med koppling till rasistiska och nazistiska åsikter. Det blev förbjudet att bära nazistuniformer inom partiet med partiets politiska åsikter ändrades inte så mycket. De politiska texterna som partiet gav ut handlade fortfarande om hur invandringen förde med sig stora problem till Sverige som höga kostnader och ökad brottslighet (Lodenius 2009: 17). Men trots det lyckades partiet få allt flera anhängare och 2005 tillträdde den nuvarande partiledaren Jimmie Åkesson som partiledare och 2010 kom det stora genombrottet för Sverigedemokraterna som lyckades ta sig in i riksdagen då partiet fick 5,7 % i riksdagsvalet.

3. Teoretisk och begreppslig referensram

I detta kapitel kommer jag först att beskriva begreppet populism för att göra det lättare för läsaren att förstå vad radikal högerpopulism betyder. Efter det kommer jag att ta upp massmedia och politik och sedan avslutas kapitlet med en redogörelse om vad en diskurs är samt den kritiska diskursanalysen som kommer vara ett verktyg som jag använder mig av i mitt metodkapitel.

3.1 Populism

Ordet populism kommer ursprungligen från latinska ordet *populus* och betyder folk. Idag är populismen ett begrepp som saknar en tydlig definition. Enligt Lodenius kan populism ibland definieras som ett sätt att argumentera, en politisk stil, strategi eller ideologi. Begreppet används även som en beteckning på partier eller politiker som önskar att bli populära (Lodenius 2010: 17).

Jens Rydgren (2010) hävdar att populism är ett av samhällsvetenskapens mest missbrukade begrepp och att det därför tömts på sitt innehåll (Rydgren 2004: 19). Trots det tycker jag att Rydgren presenterar den rimligaste definitionen av populism. Rydgren delar in populismbegreppet i två delar: populistisk ideologi och populistiska strategier.

Den populistiska ideologin kännetecknas av en kritisk inställning till de etablerade partierna. Populistiska partier anser ofta att de etablerade partierna i samhället inte bryr sig om "folket" och tilldelar sig själva som "folkets röst" mot de etablerade partierna. Begreppet "folket" har en viktig roll i den populistiska ideologin men det är svårt att säga vilka som utgör folket. Populistiska partier försöker ofta skapa en homogen grupp av folket genom att exkludera vissa grupper och oftast är det just de etablerade partierna som exkluderas från folket. Genom att populistiska partier anser sig själva vara "folkets röst" hävdar de att de vet vad folket vill och känner. De etablerade partierna målas enligt populisterna upp som om de saknar sunt förnuft som det vanliga "folket" besitter (Rydgren 2004: 20).

För att sprida sin politiska ideologi använder sig populisterna av en förenklad politik. Det politiska budskapet ska vara så enkelt som möjligt att förstå och vara rakt på sak. Detta anser populisterna är viktigt då den politik som förs av de etablerade partierna är svår och komplicerad. Enligt populisterna för de etablerade en komplicerad och svår politik endast för att det vanliga folket inte ska förstå den och på så sätt kan de behålla makten för sig själva (Rydgren 2004: 22).

Den populistiska politiska strategin bygger på en anti-etablissemangsstrategi som går ut på att populistiska partier konstruerar en bild av att vara i opposition till det politiska etablissemanget samtidigt som de aktar sig för att vara allt för politisk extrema. Genom den här strategin konstruerar de en bild att alla de etablerade partierna, både de som sitter i riksdagen och som är i opposition i själva verket driver en och samma politik. På så sätt försöker populistiska partier att framställa sig själva som det enda alternativa oppositionspartiet som ser till folkets intressen (Rydgren 2004: 25).

3.2 Radikal högerpopulism

Det som skiljer radikala högerpopulistiska (RHP) partier från andra populistiska partier är att RHP-partier är starkt konservativa och befinner sig ofta till höger om de konservativa partierna i den parlamentariska demokratin och ofta driver en främlingsfientlig eller invandrarkritisk politik.

Historiskt sätt har många RHP-partier bildats ur utomparlamentariska extremhöger med koppling till anti-demokratiska rörelser som nazismen eller fascismen. Detta vill gärna många RHP-partier glömma och försöker förneka eller få bort denna koppling genom att bygga upp en mer respektabel fasad. Detta gör RHP-partier för att de vet att majoritet av väljarna i Europa tenderar att stödja demokrati och ser anti-demokratiska partier som högst illegitima (Rydgren 2004: 26). Därför bekänner sig de flesta av dagens RHP-partier till den parlamentariska demokratin men de kan däremot ifrågasätta viktiga demokratiska principer som allas lika värde och rättigheter genom att t.ex. diskutera krav på att stoppa moskébygge som är förenligt med religionsfriheten (Lodenus 2010: 16).

När det kommer till ”folket” har RHP-partier en mer preciserad definition än andra populistiska partier. RHP-partier har en etnisk nationalistisk syn på folket; endast de som tillhör den egna nationsgränsen ska räknas till folket. Detta leder till att invandrare och andra etniska minoriteter exkluderas från folket. Vissa RHP-partier tenderar att öppna en viss lucka för invandrare att assimilera sig och ta till sig värdlandets normer och regler men i realiteten så ses kulturen som något som gör det omöjligt att anpassas till ett nytt hemland (Lodenus 2010: 17).

Det som kanske kännetecknar RHP-partier allra mest är att de tenderar att skylla välfärdsstatens problem som låga pensioner och långa vårdköer på kostanden för invandring. Enligt RHP-partierna så tar invandring resurser som skulle kunna använts till ökad välfärd för den ursprungliga befolkningen (Rydgren 2004: 25).

3.3 Massmedia och politik

Hela medie- och nyhetssystemet har på senare år expanderat på ett sätt som gör det omöjligt att undvika medierna. Vårt dagliga liv präglas av massmedia på ett sätt som aldrig förr, vi läser morgontidningen vid frukosten, lyssnar på radio i bilen eller ser på tv efter middagen för att få reda på vad som händer i Sverige och övriga världen. Medierna har alltså en central plats i våra liv vilket gör att det är viktigt och intressant att studera vad för slags nyheter media producerar.

Det är via medierna vi får reda på om någon politiker har gjort något skandalöst eller vilka politiska åsikter de olika partierna står för, vem som vill sänka skatten eller införa högre pensioner. Media är i dagens samhälle är helt enkelt den främsta källan till information om politik. Det är genom media politiker når ut med sin politik och det är via media människor kan hämta information för att kunna bilda sina egna uppfattningar om olika samhällsfrågor (Nord & Strömbeck 2009:12). Mediernas sätt att rapportera om politiken blir i många fall den enda bilden av det politiska livet som många medborgare får och därför ställs det även krav på hur media bör rapporterar nyheter (Bengtsson 2001: 57).

I sin rapportering av nyheter ska media presentera information som är sann, relevant och allsidig. Det utrymme som nyheterna ges bör även stå i förhållande till hur relevant något är. Media ska i sin rapportering av informationen vara så korrekta som möjligt och inte vinkla nyheterna till någons för- eller nackdel så att alla människor fritt själva ska kunna ta ställning till olika samhällsfrågor. Ju korrektare bilden av verkligheten media återger i sin nyhetsrapportering desto bättre är förutsättningarna för människor att skaffa sig kunskaper som möjliggör för dem att ta ställning i samhällsfrågor (Nord & Strömbeck 2009:19).

Hans Bengtsson (2001) som är en forskare som bland annat skrivit om politisk kommunikation och media anser att media har en stor makt att påverka människor. Han hävdar att media är en politisk aktör som inte avspeglar verkligheten på ett objektivt sätt eftersom media använder sig språket för att nå ut med sina nyheter. Han menar att språket styr hur vi tänker vilket innebär att ord som används i nyheter inte bara är en objektiv avspegling av verkligheten utan också bidrar till att skapa verkligheten (Bengtsson 2001: 65).

Malin Nilsson (2001) går i samma spår som Bengtsson och hävdar att media har en stor makt genom att utöva en så kallad synlig och osynlig makt. Med den synliga makten menar hon att media har makt över vad som publiceras och hur det publiceras. Med den osynliga makten menar hon att media har en makt över politiker. Enligt Nilsson måste politiker ständigt ta med mediernas sätt att reagera i sina beräkningar vilket gör att deras handlingar påverkas eftersom de inte vill att media ska framställa de på ett negativt sätt (Nilsson 2001: 151).

3.4 Vad är en diskurs?

Diskursbegreppet har på senare år fått allt större genomslag inom den statsvetenskapliga forskningen men fortfarande saknas det en tydlig definition av begreppet. Men man skulle kunna beskriva en diskurs som ett sätt att tala eller skriva om ett visst fenomen i en bestämd kontext. Diskursforskare ser inte språket som ett neutralt verktyg som återger verkligheten utan det är genom språket som vi skapar vår bild av verkligheten. Genom att vi skriver eller talar om ett visst fenomen på ett bestämt sätt så skapar vi uppfattningar om detta fenomen som i sin tur påverkar hur vi beter oss och agerar gentemot detta fenomen (Bergström, Boréus 2012: 378). Utifrån detta synsätt blir språket ett maktverktyg eftersom det både påverkar våra tankar och handlingar.

I och med att vi i vårt moderna samhälle producerar texter i en oändlig mängd har statsvetare blivit allt mer intresserade av att studera språket och vilka diskurser som skapas genom språket. Genom att använda oss av diskursanalyser kan vi på så sätt säga något om vårt sätt att tänka och våra handlingar (Bergström, Boréus 2012: 17).

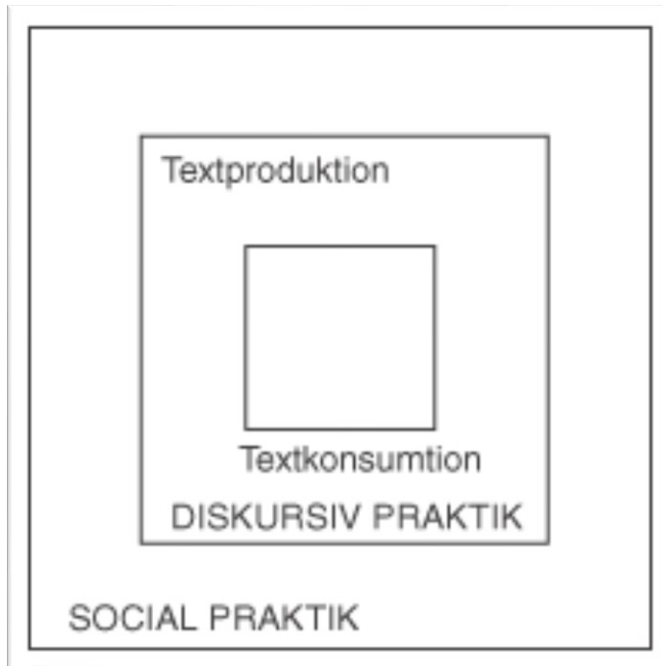
3.5 Kritisk diskursanalys

För att kunna undersöka hur media framställer Sverigedemokraterna och vilka diskurser som konstrueras av media om partiet kommer jag att använda mig av en form av diskursanalys som kallas kritisk diskursanalys.

Den kritiska diskursanalysen skiljer sig från andra typer av diskursanalyser genom att i större utsträckning lägga vikt vid lingvistiska analysredskap på textnivå. Detta innebär att man som forskare inte bara fokuserar på textens innehåll utan även på hur texten är strukturerade, vilka vokabulär som används och hur meningar är utformade. På så sätt kan man säga något om hur diskurser skapas genom språket (Bergström & Boréus 2012:375).

Norman Fairclough (1995) är en framstående forskare inom diskursanalyser och anser att den kritiska diskursanalysen lämpar sig bäst som analysmetod när man vill undersöka hur media konstruerar diskurser. Eftersom media använder sig av språket för att konstruerar bilder av verkligheten anser Fairclough är det viktigt att förhålla sig kritisk till media och tänka på varför texter är utformad som de är och vad den som producerar texten vill säga om ett visst fenomen (Fairclough 1995: 201).

I min analys kommer jag att utgå från Faircloughs trestegsmodell som kan illustrerats så här:

Figur 1: Fairclough 1995: 59

Det första steget i modellen som representeras av den tomma kvadraten i figuren ovan så ska fokusera på texten och göra en noggrann textanalys och undersöka hur språket är uppbyggt, vilka vokabulär som används och hur man kan tolka dessa. Genom att läsa texten flera gånger om och försöka identifiera vad författaren av texten vill förmedla kan man synliggöra kopplingen mellan texten och hur diskurser skapas genom texten (Fairclough 1995: 57).

I det andra steget fokuserar man på den diskursiva praktiken. Med den diskursiva praktiken menar Fairclough hur texten produceras, distribueras och konsumeras. Detta innebär att man tittar på vem som har skrivit texten, till vilka texten når ut till och hur dessa människor kan komma att uppfatta texten (Fairclough 1995:59).

Det sista steget bygger på den sociala praktiken. När Fairclough integrerar den sociala praktiker i sin modell så sätts diskursen i ett större socialt sammanhang. Här tittar man på hur de diskurser som skapas genom texter påverkar människors sociala praktiker d.v.s. människors faktiska beteenden (Bergström & Boréus 2012: 376).

4. Metod

I det här kapitlet kommer jag börja med att redogöra för mitt val av material samt de avgränsningar jag har gjort. Efter det förklarar jag hur jag har gått tillväga i min analys och vilka problem som finns med metodvalet.

4.1 Avgränsning, material och urval

För att kunna analysera hur massmedia framställer Sverigedemokraterna valde jag att avgränsa mig till artiklar som är skrivna av Aftonbladet och Dagens Nyheter. Jag valde dessa två tidningar då de är Sveriges största kvälls- och dagstidningar och når ut till flest läsare. När jag sökte efter artiklar valde jag att avgränsa mig till hösten 2013, mer specifikt augusti till december 2013. Jag gjorde ett medvetet val när jag valde denna period eftersom jag vill ha en period i slutet av Sverigedemokraternas mandatperiod för att kunna se om det har skett en förändring i hur media framställer partiet nu när de snart har suttit i riksdagen i ett helt mandat.

För att finna artiklar från denna period använde jag mig av databasen Mediaarkivet där jag sökte efter Sverigedemokrat*. Genom att använda mig av asterisken betyder det att ordet trunkerades vilket innebär att sökmotorn även fångade upp och redovisade artiklar där böjningen av ordet ingick. Sammanlagt fick databasen fram 108 nyhetsartiklar, från början fick jag fram fler träffar med jag valde att sälla bort alla ledarsidor och artiklar med politiska analyser eftersom jag vill analysera texter som är politiskt obundna.

4.2 Tillvägagångsätt

Som tidigare nämnt har jag i min analys använt mig av kritisk diskursanalys mer specifikt Faircloughs trestegsmodell. Jag har valt att använda mig av denna modell då den fokuserar just på hur användandet av språket i texter konstruerar människors uppfattningar om fenomen i samhället och eftersom jag vill undersöka hur media framställer Sverigedemokraterna och vilka diskurser som media konstruerar genom nyhetsartiklar finner jag denna metod lämpligast.

Jag började min analys genom att först läsa igenom de 108 artiklarna jag fann som berörde Sverigedemokraterna och sedan försökte jag dela upp de olika teman. Jag hittade fyra teman som jag ansåg var framträdande och delade upp artiklarna i

dessa teman. Efter att jag delat upp artiklarna läste jag de igen och gjorde en detaljerad och djupgående textanalys utifrån det första steget i Faircloughs trestegsmodell. Jag undersökte hur språket är uppbyggt, vilka ord som använts i artiklarna samt hur dessa ord kan tolkas. Jag analyserade även rubriker till artiklarna eftersom författare av texter använder sig av rubriker för att fånga läsarens uppmärksamhet.

I nästa steg i min analys fokuserade jag på det andra steget i Faircloughs trestegsmodell och undersökte hur artiklarna kan uppfattas av de som läser dem. I det andra steget som kallas den diskursiva praktiken ska man också utifrån Fairclough fokusera på vem som har skrivit texten och vilka texten når ut till. Men jag anser inte att det hade tillfört något till min studie att undersöka vem författaren är och hur många texten når ut till.

Jag valde även att inte fokusera på det tredje steget, sociala praktiker som handlar om hur diskurser påverkar människors faktiska beteenden då jag anser att det första steget och andra steget i trestegsmodellen räcker för att besvara min frågeställning om hur media framställer Sverigedemokraterna och vilken diskurser som går att utläsa av artiklarna om partiet.

4. 3 Problem med metoden

Ett problem som kan dyka upp när man använder sig av den kritiska diskursanalysen är att intersubjektiviteten i uppsatsen kan bli lidande. Med intersubjektivitet menas att det resultat man presenterar skall vara möjligt för andra att upprepa (Teorell & Svensson 2012:280) Men i och med att den kritiska diskursanalysen bygger på hur forskaren själv tolkar texten som analyseras blir det svårt för någon annan att uppnå samma resultat vid analys av samma material. Detta har jag försökt att lösa genom att så noggrant som möjligt beskriva hur jag har gått tillväga så att andra ska ha möjligheten att nå samma resultat. Jag har låtit citat ha en framträdande roll i min analys för att göra det tydligt för läsaren varför och hur jag tolkat olika artiklar.

5. Resultat och analys

Syftet med den här uppsatsen är att presentera hur media framställer Sverigedemokraterna samt vilka diskurser som media konstruerar om partiet. Genom att beskriva artiklarna med en lingvistisk textanalys och använda mig av citat från olika artiklar kommer jag att visa hur media konstruerar en bild av Sverigedemokraterna. Det här kapitlet kommer att vara uppdelat i olika teman. Inom dessa teman analyserar jag dels textens utformning alltså det första steget i Fairclough modell, sedan den diskursiva praktiken, hur den som läser texten kan uppfatta den.

5.1 Jimmie Åkesson och Sverigedemokraterna är inte som alla andra

Ett tema som har varit framträdande i artiklarna om Sverigedemokraterna är att media använder sig av uttalanden från olika riksdagspolitiker för att framställa Jimmie Åkesson och Sverigedemokraterna som ett negativt fenomen. Eftersom Sverigedemokraterna är ett riksdagsparti i dagsläget måste media i sin rapportering av partiet behandla de som alla andra partier men trots det märks en negativ ton mot Sverigedemokraterna. I 22 av de 108 artiklar jag har analyserat använder sig media av andra politikernas uttalande kritik mot Åkesson och partiet för att bygga på diskursen om att Sverigedemokraterna fortfarande är ett ”negativt fenomen” som inte passar in i riksdagen.

I artikeln *Åkesson ringer och tigger röster* (Aftonbladet 2013-09-14) skriver Aftonbladet om hur Åkesson ska utföra en massiv telefonkampanj för att få röster i kyrkovalet. Genom att använda sig av ordet tigger i rubriken så framstår Åkesson väldigt oseriös som politiker eftersom han tigger om röster som kan tolkas som att han ber om röster på ett påträngande sätt eftersom han inte kan få människor att rösta på hans parti utan måste tigga om det. Artikeln avslutas sedan med ett uttalande från Annie Lööf från Centerpartiet som säger att:

”Svenska kyrkan baseras på öppenhet, humanitet och alla människors lika värde. De (Sverigedemokraterna) prickar inte in något av det.”
(Aftonbladet 2013-09-14)

Genom att avsluta artikeln med det här uttalandet från Annie Lööf så får läsaren en bild av att Sverigedemokraterna inte står för en human politik och alla människors lika värde.

Artikeln ”*Har du inget hjärta Jimmie Åkesson?*” (Aftonbladet 2013-09-09) går i samma spår som föregående artikeln nämligen att framställa Åkesson och Sverigedemokraterna som ett parti som inte står för en human politik. I artikeln så rapporterar Aftonbladet om en debatt mellan Jimmie Åkesson och integrationsministern Erik Ullenhag som handlade om uppehållstillstånd för flyktingar från Syrien. Under debatten så var de två politikerna inte överens om någonting. Åkesson hävdade Sverige inte ska ta emot flyktingar från Syrien utan istället hjälpa de på plats. På detta svarade Ullenhag:

”Har du inget hjärta Jimmie Åkesson...” (Aftonbladet 2013-09-09)

Genom att använda sig av det här uttalandet i rubriken så framstår det som att Åkesson är en hjärtlös och ond människa. I artikeln betonas även att de två politikerna inte var överens om någonting vilket gör att den som läser artikeln kan få en bild av att Åkesson är problematisk samt saknar grundläggande värderingar som att hjälpa människor i nöd, i synnerhet flyktingar som flyr från kriget i Syrien för att rädda sina liv då han anser att de inte ska få komma till Sverige.

I artikeln *Han får stå kvar i kylan, SD-ledarens utspel sågas av alla partier – nu ångrar sig Åkesson* (Aftonbladet 2013-11-18) skriver Aftonbladet hur alla andra partier i riksdagen tar avstånd från Sverigedemokraterna även fast partiet vill släppa invandringsfrågan. I artikeln så skriver aftonbladet om hur Åkessons utspel att tillfälligt lägga invandringsfrågan åt sidan möttes av iskall kyla från de andra partierna och ilska inom det egna. Genom att för det första använda sig av ordet ”kvar” i rubriken så skapas det en bild av att Åkesson och hans parti alltid har fått stå utanför de andra partierna och fortfarande kommer att få göra det. Genom att även konstatera i rubriken att Åkessons så kallade utspel sågas av alla så skapas det en bild om att det finns en konsensus bland alla partier att Sverigedemokraterna inte hör hemma i riksdagen. I slutet av artikeln använder sig Aftonbladet av ett uttalande från Miljöpartiets partisekreterare Anders Wallner som säger att:

”Alla partier har varit tydliga med att de inte är intresserade av att samarbeta med SD.” (Aftonbladet 2013-11-18)

Genom att publicera det här uttalandet i slutet av artikeln kan man tolka det som att Aftonbladet vill understryka ännu en gång att alla partier verkligen tar avstånd från Sverigedemokraterna. Genom att använda sig av ett uttalande från en politiker så blir det ännu mer troligt för läsaren att alla partier verkligen tar avstånd från Sverigedemokraterna än att bara skriva i artikeln att de gör det.

Att använda sig av politikernas uttalanden för att skapa en slags konsensus om att Sverigedemokraterna inte hör hemma i riksdagen med de andra partierna tas även upp i artikeln *”Man kan inte lite på vad de säger ”* (Aftonbladet 2013-11-13). I artikeln skriver Aftonbladet hur de andra partierna reagerar på ett rasistiskt uttalande som Sverigedemokraten Jonas Åkerlund gjort. I artikeln står det:

”Skakade, upprörda och förbannade. Företrädare för de andra riksdagspartierna reagerar med bestörtning när de får höra om Jonas

Åkerlunds uttalande om att invandrare skulle vara 'parasiter'".
(Aftonbladet 2013-11-13)

Genom att beskriva de andra partiernas reaktion av Åkerlunds rasistiska uttalande med orden skakade, upprörda och förbannade så skapas det en bild av att de övriga partierna verkligen är chockade och tar avstånd från Sverigedemokraterna. För att ytterligare påvisa hur de övriga partierna tar avstånd från Sverigedemokraterna citerar Aftonbladet Tuve Skånberg från Kristdemokraterna, Socialdemokraten Hans Hoff, Peter Eriksson från Miljöpartiet och till sist Miljöpartiets migrationstalesperson Maria Ferm som säger att:

"Jag tycker att det är väldigt extrema åsikter som han för fram. Det är helt oacceptabelt att kalla människor för parasiter. Det är inte värdigt för en företrädare av Sveriges riksdag och jag hoppas och tror att det svenska folket känner likadant." (Aftonbladet 2013-11-13)

Genom att citerar fyra olika riksdagspartier från tre olika partier skapar aftonbladet en bild att oavsett partitillhörighet så är politikerna enade om att Sverigedemokraterna inte passar in i riksdagen. Att avsluta artikeln med detta citat kan ses som en vädjan till läsaren att ta avstånd från Sverigedemokraterna eftersom andra politiker och partier gör det.

5.2 Oseriösa, okunniga och oeniga

Ett annat tema som varit framträdande i nyhetsartiklarna är att Sverigedemokraterna fortfarande har stora problem med att fylla de mandat som de blivit tilldelade samt att det finns stora problem inom partiet.

I artikeln *Åkesson flörtar med nya väljare (Dagens Nyheter 2013-08-25)* skriver Dagens Nyheter att:

"Att tillsätta mandat man vinner i framförallt kommunerna är dock fortfarande ett problem..." (Dagens Nyheter 2013-08-25)

Som tidigare nämnt under avsnittet tidigare forskning så hade Sverigedemokraterna stora problem med att fylla de mandat de blev tilldelade i kommuner 2006 och genom att Dagens Nyheter använder sig av ordet fortfarande så signalerar det att Sverigedemokraterna inte har löst de problem som de haft tidigare. Aftonbladet skriver med om detta problem i artikeln *"Vi kan få 10 procent men hoppas inte det"* (Aftonbladet 2013-10-9) där de citerar en anonym medlem i Sverigedemokraterna som säger:

"Jag tror att vi kan få 10 procent i nästa val, men jag hoppas inte det. Jag har svårt att se att vi skulle klara av att fylla alla platser med kompetent folk" (Aftonbladet 2013-10-9)

Genom att använda sig av det här uttalandet i artikeln så framstår Sverigedemokraterna som dumma, okunniga och oseriösa eftersom de inte kan fylla de platser de blir tilldelade. Detta kan ge en bild till läsaren att om man röstar på Sverigedemokraterna så blir det en bortkastad röst eftersom de ändå inte kan fylla de mandat de blir tilldelade.

Partiet beskrivs även som oseriösa då de är oeniga i artikeln *Ordförande för SDU kan tvingas bort* (Dagens Nyheter 2013-11-07) skriver Dagens Nyheter om att det råder splittringar inom partiet mellan partiledningen som förespråkar en socialkonservativ ideologi och Sverigedemokraternas Ungdomsförbund som förespråkar en nationalistisk ideologi. När man beskriver Ungdomsförbundets ledare Gustav Kasselstrand i artikeln använder man sig av ordet ”kontroversiell” och att han ska ”tvingas ut” från partistyrelsen. Att använda sig av ordet kontroversiell för att beskriva Gustav Kasselstrand har en negativ klang då man kopplar det till att han ska tvingas ut, det får honom att framstå som en problematisk att ha att göra med då han inte vill avgå frivilligt utan måste tvingas ut av partiledningen.

Aftonbladet tar också upp problemet mellan Sverigedemokraternas Ungdomsförbund och partiledningen och skriver i artikeln *Sprickan som klyver partiet* (Aftonbladet 2013-10-10) att SDU och partiledningen:

”... krigar mot varandra. För samma parti” och ”Nu utkämpas striderna inför öppen ridå.” (Aftonbladet 2013-10-10)

Att använda sig av ordet ”krig” i artikeln ger en bild av det råder kaos i partiet och att det till och med kan gå våldsamt till. Att striderna dessutom pågår inför ”öppen ridå” kan tolkas som att partiet är oerhört oprofessionella och inte kan lösa sina interna konflikter civiliserat och fredligt. Genom att uttrycka sig på följande sätt om konflikten inom Sverigedemokraterna så styrker man bilden av att en röst på Sverigedemokraterna är en bortkastad röst, inte nog med att de inte kan fylla de mandat de blir tilldelade så kan de inte heller hålla sams inom partiet.

5.3 Sverigedemokraterna och extremhögern i Europa

I och med att det är val till europaparlamentet 2014 så har många av artiklarna under hösten 2013 handlat om Sverigedemokraternas koppling till andra radikal högerpopulistiska partier i Europa. I artikeln *Åkesson och Le Pen pratar samverkan* (Dagens Nyheter 2013-10-19) skriver Dagens Nyheter att:

”Sverigedemokraterna överväger samarbete med högerextrema Front National från Frankrike och belgiska Vlaams Belang i EU-parlamentet” (Dagens Nyheter 2013-10-19)

Aftonbladet skriver samma dag en liknad artikel *SD ledaren Jimmie Åkesson träffade högerextrema Front Nationals partiledare Mariane Le Pen i Sveriges*

riksdag igår (Aftonbladet 2013-10-19) och använder sig av ett uttalande av miljöpartiets språkrör Gustav Fridolin för att ge läsaren en bild av det här samarbetet inte är okej. Gustav Fridolin säger:

”Det här är partiet som inte ens Silvio Berlusconi i Italien och Dansk Folkeparti vill samarbeta med. Front Nationals förre ledare är dömd för att ha förnekat Förintelsen.” (Aftonbladet 2013-10-19)

Genom att Fridolin säger att Front National har haft en ledare som förnekat Förintelsen ger det läsaren en väldigt negativ bild av Åkesson och Sverigedemokraterna att de ens överväger att samarbeta med ett parti med sådana åsikter.

I Artikeln *Samarbete ska ge EU:s extremhöger mer makt* (Dagens Nyheter 2013-09-09) skriver Dagens Nyheter om hur den islamfientlige holländske politikern Geert Wilders försöker samla extremhöger inför EU-parlamentsvalet 2014 för att få mer makt i EU och söker samarbete med Sverigedemokraterna. Men det brittiska partiet United Kingdom Independence Party (UKIP) som är ett högerpopulistiskt och EU-kritiskt parti vill inte samarbeta med Sverigedemokraterna. Dagens Nyheter skriver UKIP:

”UKIP har haft stora opinionsframgångar bland tidigare Labour- och Toryväljare i Storbritannien och vill inte förknippas med partier som har rasiststämpel eller fascistiskt förflutet. Det brittiska partiet har inte varit intresserat av något samarbete med Sverigedemokraterna.” (Dagens Nyheter 2013-09-09)

Genom att först skriva att UKIP inte vill samarbeta med ett parti med ”rasiststämpel” eller fascistiskt förflutet” och sedan att de inte vill samarbeta med Sverigedemokraterna kan man tolka det som att Dagens Nyheter anser att just UKIP inte vill samarbeta med Sverigedemokraterna för att de har en rasiststämpel och ett fascistiskt förflutet utan att de ens skriver att det är just därför. Den som läser den här artikeln kan uppfatta att Sverigedemokraterna är för extrema för att andra högerpopulistiska partier i Europa ens ska vilja samarbeta med dem.

Dagens Nyheter publicerar ungefär en liknande artikel 2 månader senare *Medlemskapet i EU största stridsfrågan* (Dagens Nyheter 2013-11-22) där de skriver om vilka partier Sverigedemokraterna kan tänka sig att samarbeta med inför EU valet:

”Ett alternativ skulle kunna vara att ingå i den partigrupp som högerpopulistiska Danske Folkeparti och Sannifinnländarna bildat med EU-fientliga brittiska partiet UKIP. Men i den gruppen är Sverigedemokraterna inte välkomna på grund av sitt nazistiska och rasistiska ursprung” (Dagens Nyheter 2013-11-22)

Alltså tar de åter igen upp att Sverigedemokraterna är för extrema för att andra högerpopulistiska partier ens ska vilja samarbeta med de men i den här artikeln skriver Dagens Nyheter att det är just på grund av att Sverigedemokraterna har ett nazistiskt och rasistiskt förflutet som inte UKIP vill samarbeta med dem.

5. 4 Sverigedemokraterna har inte förändrats

Det fjärde och sista temat som jag anser har varit utmärkande i medias framställning av Sverigedemokraterna under hösten 2013 handlar om hur Sverigedemokraternas partimedlemmar fortfarande är rasister. Trots att Jimmie Åkesson införde en nolltoleransregel inom partiet mot extrema och rasistiska åsikter så klara inte partimedlemmarna i att följa denna regel.

I artikeln *Rasism förföljer Sverigedemokraterna* (Dagens Nyheter 2013-11-13) skriver Dagens Nyheter en artikel om hur Sverigedemokraternas vice partiordförande Jonas Åkerlund avslöjas av Aftonbladet som har kommit över närradioinspelningar från 2002 där Åkerlund kallar invandrare för "parasiter" och ville skicka ut en halv miljon från Sverige. I artikeln så skrivs det även att Åkerlund vill köpa fängelseplatser till tredje generationens invandrare i respektive "hemland". Genom att använda sig av rubriken "Rasism förföljer Sverigedemokraterna" så kan det uppfattas att Sverigedemokraterna inte har lyckats tvätta bort sitt rasistiska förflutna även om Åkesson har försökt.

Aftonbladet publicerade samma dag artikeln *Här får han ett utbrott* (Aftonbladet 2013-11-13)

där tidningen intervjuar Åkerlund om hans rasistiska uttalanden som slutar med att Åkerlund får ett utbrott. Aftonbladet skriver att:

"Sina rasistiska uttalanden försöker han släta över med att han var omogen - trots att han var 53 år när han sände radioprogrammen"
(Aftonbladet 2013-11-13)

När man läser detta citat från artikeln kan man tolka det som att Aftonbladet anser att Åkerlund för det första är dum som försöker skylla på att han var omogen då han var 53 år när han gjorde detta uttalande och för det andra så kan man tolka det som att Aftonbladet vill uppmärksamma läsaren om Sverigedemokraternas förflutna som präglades av rasistiska uttalanden från deras partimedlemmar.

I artikeln *"Nolltoleransen inom SD har fungerat bra"* (Dagens Nyheter 2013-11-13) skriver Dagens Nyheter om hur Åkesson försvarar Åkerlund som har agerat hotfullt mot en reporter från Aftonbladet efter att tidningen avslöjade de rasistiska uttalanden som Åkerlund gjorde 2002. Rubriken som Dagens Nyheter använder sig av är ett uttalande som Åkesson gör i artikeln när en reporter frågar hur han anser att nolltoleransen inom partiet har fungerat efter Åkerlunds avslöjanden. Genom att läsa rubriken och artikeln så känns det som att Dagens Nyheter är ironiska när de använder rubriken "Nolltoleransen inom SD har fungerat bra" då hela artikeln just handlar om hur Åkerlund har brutit mot partiets nolltoleransregel. Läsaren kan utifrån den här artikeln få en uppfattning att Sverigedemokraterna trots Åkessons försök inte har förändrats och fortfarande är ett parti som består av medlemmar med rasistiska åsikter.

I artikeln *SD-politiker lämnar efter avslöjanden* (Aftonbladet 2013-12-12) skriver Aftonbladet om hur ytterligare en Sverigedemokrat har yttrat sig rasistiskt. Den här gången är det Marie Stensby som har skrivit rasistiska inlägg på hatsajten Avpixlat. Aftonbladet skriver att i ett inlägg om ensamkommande flyktingbarn skrev Stensby:

”Hoppas de svälter sig till döds.” och *”Hon kallade muslimska invandrare för ’gräshoppsvärmar’ och ’patrasket.’*” (Aftonbladet 2013-12-12)

Genom att publicera att en politiker från Sverigedemokraterna önskar att ensamkommande flyktingbarn dör så kan inte läsaren annat än få en negativ bild av Sverigedemokraterna. Trots att Aftonbladet skriver i rubriken att Stensby lämnar partiet så hamnar all fokus på Stensbys uttalanden som är grovt rasistiska.

Ytterligare en artikel som handlar om hur extrema Sverigedemokraterna är skrivs av Aftonbladet och rubriken är *18 åringen dödshotade CUF toppen* (Aftonbladet 2013-10-20). När man först bara läser rubriken kan man inte koppla den till Sverigedemokraterna men sedan beskrivs det i artikeln hur en 18-årig Sverigedemokrat kallat CUF-ordförande för landsförrädare och hotade med att döda henne. I samma artikel skriver Aftonbladet även:

”På tre år har partiet - formellt- uteslutit 54 personer. Det kan jämföras med sammanlagt fyra personer som tvingats lämna de sju andra riksdagspartierna.” (Aftonbladet 2013-10-20)

Genom att ta med den här jämförelsen med de övriga partierna i artikeln kan man tolka det som att Aftonbladet vill påpeka hur extrema Sverigedemokraterna är och att de inte passar in i riksdagen.

6. Slutsatser

Utifrån genomförd analys av artiklarna som presenterades i föregående kapitel har jag kommit fram till att Sverigedemokraterna framställs som ett negativt fenomen av både Aftonbladet och Dagens Nyheter. För att framställa Sverigedemokraterna som ett negativt fenomen inom svensk politik använder sig media mycket av olika politikernas negativa uttalanden om partiet. Genom att använda sig av uttalanden av politiker från olika partier skapar media en bild av att det råder en konsensus bland politiker oavsett partitillhörighet att Sverigedemokraterna inte hör hemma i riksdagen på grund av sina extrema åsikter. Utifrån de artiklar som har analyserats så ger media en sann bild av Sverigedemokraterna men kanske inte en fullt ut allsidig bild då den har reducerats av andra politikernas åsikter om partiet. Genom att låta andra politikernas åsikter om Sverigedemokraterna ha en så pass framträdande roll i nyhetsrapporteringen om partiet skapar och upprätthåller media en diskurs om att Sverigedemokraterna inte hör hemma i riksdagen.

Jag kommer även fram till att media konstruerar en diskurs om att Sverigedemokraterna är oseriösa, oeniga och okunniga. En röst på Sverigedemokraterna framställs som en bortkastad röst eftersom de ändå inte klara av att fylla de mandat de blir tilldelade

Slutligen så konstaterar jag att media i sin rapportering av Sverigedemokraterna vill koppla partiet till andra högerextrema partier runt om i Europa och rapportera om rasistiska uttalanden som politiker och medlemmar i partiet har gjort för att på så sätt skapa en diskurs om att partiet trots att de har försökt tvätta bort sitt rasistiska förflutna fortfarande präglas av rasistiska och extrema åsikter.

Så trots att Sverigedemokraterna i dagsläget är ett riksdagsparti så har medias framställning av partiet inte förändrats så drastiskt, Sverigedemokraterna ses fortfarande av media som ett negativt fenomen.

7. Förslag på vidare forskning

I och med att det är riksdagsval i år och Sverigedemokraterna för första gången går till val som ett riksdagsparti hade det varit intressant att undersöka hur media framställer partiet under valperioden. Förra riksdagsvalet tog media starkt avstånd från att publicera partiets valkampanjer och valannonser men kommer de att ändra denna policy nu när Sverigedemokraterna går till val som ett riksdagsparti? Det hade även varit intressant att göra en jämförande fallstudie där man undersöker hur media framställer Sverigedemokraterna och ett annat riksdagsparti för att på så sätt se om det finns några skillnader i hur media rapporterar om olika partier.

Referenser

Litteratur:

- Bergström Göran, Boréus Kristina 2012. Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text och diskurs Lund: Studentlitteratur AB.
- Bengtsson, Hans 2001. Politisk kommunikation och demokrati Lund: Studentlitteratur.
- Eriksson Maria, Strömberg Johanna 2010. *Sverigedemokraterna -en kritisk diskursanalys av medias framställning av partiet*
- Fairclough, Norman 1995. *Media discourse* London: Edward Arnold
- Jakobsson, Johannes 2010. *Rasism i slips Sverigedemokrater och nazister idag* Stockholm: LL-Förlaget.
- Landin, Camilla 2010. *Sverigedemokraterna – vägen till riksdagen via tidningsmedierna*
- Lodenius, Anna-Lena 2010. *Världspolitiska dagsfrågor – revolt mot eliten om högerpopulistister i Europa* Vällingby: Elanders.
- Lodenius, Anna Lena 2009. *Högerpopulismen -en antologi om Sverigedemokraterna* I Håkan A Bengtsson Finland: WS Bookwell.
- Nilsson, Malin 2001. Politisk kommunikation och demokrati i H. Bengtsson Lund: Studentlitteratur.
- Nord Lars, Strömbeck Jesper (red) 2012. *Medierna och demokratin* Lund: Studentlitteratur AB.
- Rydgren, Jens 2004. *Från Le Pen till Pim Fortuyn – populism och parlamentarisk högerextremism i dagens Europa* i J. Rydgren & A. Widfeldt Malmö: Liber AB.
- Teorell Jan, Svensson Torsten 2012. Att fråga och att svara - samhällsvetenskaplig metod Egypten: Sahara Printing.

Artiklar:

Aftonbladet

- Åkesson ringer och tigger röster* (Aftonbladet, 2013-09-14)
- "Har du inget hjärta Jimmie Åkesson?"* (Aftonbladet 2013-09-09)
- Han får stå kvar i kylan, SD-ledarens utspel sågas av alla partier – nu ångrar sig Åkesson* (Aftonbladet 2013-11-18)
- "Man kan inte lite på vad de säger "* (Aftonbladet 2013-11-13)
- "Vi kan få 10 procent men hoppas inte det"* (Aftonbladet 2013-10-9)
- Sprickan som klyver partiet* (Aftonbladet 2013-10-10)
- Front Nationals partiledare Mariane Le Pen i Sveriges riksdag igår* (Aftonbladet 2013-10-19)
- Här får han ett utbrott* (Aftonbladet 2013-11-13)
- SD-politiker lämnar efter avslöjanden* (Aftonbladet 2013-12-12)
- 18 åringen dödshotade CUF toppen* (Aftonbladet 2013-10-20)

Dagens Nyheter

Åkesson flörtar med nya väljare (Dagens Nyheter 2013-08-25)

Ordförande för SDU kan tvingas bort (Dagens Nyheter 2013-11-07)

Åkesson och Le Pen pratar samverkan (Dagens Nyheter 2013-10-19)

Samarbete ska ge EU:s extremhöger mer makt (Dagens Nyheter 2013-09-09)

Medlemskapet i EU största stridsfrågan (Dagens Nyheter 2013-11-22)

Rasism förföljer Sverigedemokraterna (Dagens Nyheter 2013-11-13)

"Nolltoleransen inom SD har fungerat bra" (Dagens Nyheter 2013-11-13)

Elektroniska källor:

TV4 stoppar SD:s reklamfilm 2010 <http://www.dn.se/nyheter/valet-2010/tv4-stoppar-sds-reklamfilm/> Hämtad: 2014-05-22

Därför stoppar vi SD:S valannonser 2010 <http://www.dn.se/nyheter/valet-2010/tv4-stoppar-sds-reklamfilm/> Hämtad: 2014-05-22

Vår politik –en översikt 2014 <http://sverigedemokraterna.se/var-politik/var-politik-a-till-o/> Hämtad: 2014-05-22

Figur 1: Fairclough, Norman 1995. *Media discourse* London: Edward Arnold.